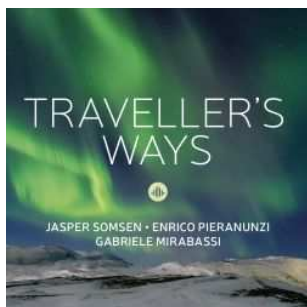

SOMSEN, PIERANUNZI, MIRABASSI
Traveller's Ways
Challenge Records

De bezetting op de cd 'Traveller's Ways' van Jasper Somsen (1973), Enrico Pieranunzi (1949) en Gabriele Mirabassi (1967) is bijzonder. Bas, piano en klarinet. Zo'n combinatie kom je in de jazz niet vaak tegen. Maar het werkt. De Nederlandse contrabassist en componist Somsen schept met zijn Italiaanse vrienden in elf welluidende stukken een eigen wereld vol kleurrijke melodieën en prachtige sfeertekeningen. De drie noemen hun samenwerking een avontuurlijke reis en het resultaat muziek waarbij je kan wegdrömen. En dat klopt. Het beluisteren van het album is bijna een therapeutische ervaring. Zelf zeggen de mannen over hoe we hun werk moeten interpreteren: "Ons doel is simpelweg onderweg te zijn, alert te zijn op de prachtige dingen die we tegenkomen en soms even stil te staan om van het uitzicht te genieten." De uiterst soepel samenspelende instrumentalisten vullen elkaar perfect aan. Soms unisono optrekkend, vaak om elkaar heen wervelend waarbij om beurten wordt gesoleerd, ook door de bas. Het is goed te horen dat Somsen als componist graag crossovers maakt naar de klassieke, pop-, wereld- en filmmuziek. De tracks op 'Traveller's Way' zijn geen pure jazz en dat maakt de cd in dit geval juist zo aantrekkelijk.

Hans Invernizzi

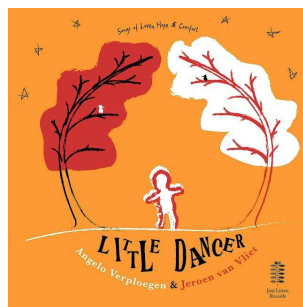
Bezetting:

Jasper Somsen (contrabas),
 Enrico Pieranunzi (piano),
 Gabriele Mirabassi (klarinet).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/27zmf7n7>

ANGELO VERPLOEGEN & JEROEN VAN VLIET
Little Dancer
Just Listen Records

'Little Dancer' - het nieuwste album van Angelo Verploegen - werd vrijwel tegelijk uitgebracht met het in Jazzflits 412 besproken album 'A Handful Of Stories'. Jeroen de Valk kwam in zijn recensie van dat album tot de interessante stelling dat Verploegen het tijd zou vinden voor een groter geluid. Met de tweeling-uitgave 'Little Dancer' maakt Verploegen duidelijk dat dit niet betekent dat hij een nieuwe weg is ingeslagen en zijn poëtische jazzmuziek achter zich heeft gelaten. Verre van dat, want zowel in het oeuvre van Verploegen als van Jeroen van Vliet is 'Little Dancer' een hoogtepunt van intimiteit en poëzie. De fluisterzachte bugel en het subtiele pianospel zijn het tegengestelde van wat het op het eerste gezicht lijkt. Het zou mooie achtergrondmuziek bij een goed diner kunnen zijn, maar dat is het juist niet. Het is wel intieme luistermuziek waar onder de oppervlakte veel gebeurt. Verploegen en Van Vliet zijn soulmates, musici die elkaar tot in de haarvaten aanvoelen in hun ode aan de liefde, hoop en troost. Beiden graven diep in hun gevoel. Verploegen laat zijn emoties de vrije loop in dit album dat ook een liefdesverklaring aan zijn net geboren kleinzoon is. In elf vertrouwd voelende composities, van het vrolijke 'Always' (Irving Berlin), het raadselachtige 'Nature boy' (Eden Ahbez) tot de jazzstandard 'Infant eyes' van Wayne Shorter, maakt Verploegen duidelijk aan wie hij tijdens het spelen denkt. Niemand speelt de bugel zo mooi en gevoelig als Verploegen, een enkele keer onbegeleid, maar meestal samen met het spirituele pianospel van Van Vliet, die aan de fluwelen bugel een dimensie toevoegt. De chemie tussen beiden is heel bijzonder en zorgt voor een in de jazz zeldzame sfeer van intimiteit en gelukzaligheid.

Tom Beetz

Bezetting:

Angelo Verploegen (bugel),
 Jeroen van Vliet (piano, keyboard).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/zxp8aenr>